

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 5. októbra 2011 v trestnej veci obvineného **Ing. P. F. pre trestný čin sprenevery** podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 5T 50/2003, o dovolaní, ktoré podal obvinený Ing. P. F., zastúpený obhajkyňou JUDr. M. P., advokátkou v T. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín z 27. októbra 2009, sp. zn. 5T 50/2003 a uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. septembra 2010, sp. zn. 2To 1/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. P. F. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 27. októbra 2009, sp. zn. 5T 50/2003, bol obvinený Ing. P. F. uznaný za vinného z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode obvinený P. F. (otec obvineného Ing. P. F.) na základe plnej moci udelenej jeho súrodencami J. F., P. F. a O. Č., rod. F., predal dňa 19. novembra 1997 v T. v celistvosti nehnuteľnosť – pozemok parc. č. X. v katastrálnom území Z. zapísaný na liste vlastníctva č. X., ktorého každý zo súrodencov bol štvrtinovým vlastníkom, svojmu synovi – obvinenému Ing. P. F. za sumu 153 820,62 € ktorá mala byť v splátkach postupne vyplatená do konca roku 2000. Následne obvinený Ing. P. F. predal tento pozemok po častiach ďalej a finančné prostriedky získané predajom pozemku neodovzdali J. F., P. F. a O. Č. v podiele 38 455,15 € každému z nich, ale ich použili pre svoju potrebu, čím uvedeným osobám spôsobili škodu vo výške 115 365,46 €.

Za to bol obvinenému Ing. P. F. podľa § 248 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 3 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Súčasne bol zrušený výrok o treste uložený obvinenému Ing. P. F. rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 4. októbra 2006, sp. zn. 2T 280/2002 a ďalších rozhodnutí naň obsahovo nadväzujúcich. (Obvinenému P. F. bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu piatich rokov).

Obaja obvinení boli zaviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť po 38 455,15 € poškodenej O. Č. a poškodenému J. F.. So zvyškom nároku boli títo poškodení odkázaní na konanie o veciach občiansko-právnych.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 30. septembra 2010, sp. zn. 2To 1/2010, boli odvolania oboch obvinených podľa § 256 Tr. por. (účinného do 31. decembra 2005) zamietnuté.

Obvinený Ing. P. F. prostredníctvom ustanovenej advokátky podal proti obojm súdnym rozhodnutiam dovolanie. Odôvodňuje ho poukazom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa názoru obvineného Ing. P. F. hlavné pojednávanie na Okresnom súde Trenčín vedené pod sp. zn. 5T 50/2003 a verejné zasadnutie vedené na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2To 1/2010, boli vykonané v jeho neprítomnosti, bez splnenia zákonných podmienok na konanie proti ušlému. Za porušenie svojich ústavných práv považuje skutočnosť, že súdy konali v jeho neprítomnosti, pričom na neho nevydali medzinárodný zatýkací rozkaz, a tak mali zabezpečiť jeho prítomnosť na pojednávaní.

Súčasne obvinený poukazuje na vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní dňa 27. októbra 2009., podľa ktorého názoru nie je možné trestnú vec skončiť bez spoluobvineného Ing. P. F..

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil obe napadnuté rozhodnutia a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne považuje podané dovolanie za nedôvodné. Súd rozhodol o konaní proti ušlému až po preverení, či sa obvinený Ing. F. nezdržiava na adrese trvalého bydliska, vo výkone trestu odňatia slobody, prípadne vo väzbe v inej veci. Pred vydaním tohto rozhodnutia mal súd vedomosť o príkaze na zatknutie obvineného v inej trestnej veci ako i jeho pobyte v cudzine na neznámom mieste.

Poškodení sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por. o podaní dovolania len prostredníctvom obhajcu, na mieste a zákonnej lehote, v ktorej možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011).

Súčasne ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Vzhľadom na ustanovenie § 564 ods. 3 Tr. por. oba súdy vykonali trestné konanie podľa Trestného poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2005, vrátane konania proti ušlému. Podľa § 302 ods. 1 uvedeného Trestného poriadku konanie proti ušlému možno vykonať proti tomu, kto sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva.

V štádiu súdneho konania celý rad už uvedených úkonov, na ktoré poukázal aj prokurátor vo vyjadrení k dovolaniu, smeroval k zabezpečeniu prítomnosti obvineného Ing. P. F. na tomto konaní. Obvinený Ing. P. F. pritom z predchádzajúcich procesných úkonov orgánov činných v trestnom konaní v tejto veci, na ktorých bol osobne prítomný, vedel, že je proti nemu vedené trestné stíhanie a poznal obsah obvinenia. Napriek tomu sa dlhodobo

zdržiaval v cudzine bez upovedomenia aspoň rodinných príslušníkov o mieste svojho pobytu. Pritom si bol vedomý, že v tej istej veci sa vedie trestné stíhanie aj proti jeho otcovi – obvinenému P. F., takže obvineným Ing. F. uvádzanej pri absencii úmyslu vyhnúť sa súdnemu konaniu pobytom v cudzine, by jeho postup spočíval v oznámení miesta pobytu či už otcovi alebo súdu.

Keď obvinený Ing. F. napriek tomu považuje nevydanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu na jeho osobu za porušenie svojho ústavného práva, opomína, že jeho vydanie nie je obligatórne. Vyplýva to z dikcie ustanovenia § 384 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 ako aj ustanovenia § 490 ods. 1 Tr. por., podľa ktorých na vydanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu nestačí, že „sa obvinený zdržiava v cudzine“, ale aj presvedčenie súdu o potrebe jeho vyžiadania vyjadrené slovami „a ak ho treba vyžiadať“. Za týchto okolností bol dovolaním vytýkaný procesný postup súdov správny.

Pretože v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol tak, ako je to vo výroku tohto rozhodnutia uvedené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 5. októbra 2011

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová